

[Finansministeren.]

Jeg var glad for hr. Thestrups udtalelse om den nye holdning, det konservative folkeparti indtager over for hele problemet vedrørende statsudgifterne. Jeg var glad for hans henvisning til det, som det ærede medlem hr. Jørgen Jensen sagde i en tidligere debat, og som jeg også mener var helt rigtigt; han var jo netop inde på, at det var nødvendigt at overbudgettere i det moderne samfund. Jeg var glad for udtalelsen om, at den gammeldags sparsommelighed på statsbudgettet har vi forladt, hvor „vi“ altså var det konservative folkeparti; en sådan udtalelse giver muligheder for en bedre drøftelse af disse problemer. Jeg forstår naturligvis vel, at man stadig væk vil have lov til at være kritisk over for de forskellige poster — det vil vi andre også — men det er vigtigt, at man har ændret signaler på dette punkt.

Jeg har ingen bemærkninger til hr. Skræppenborg-Nielsen; jeg skal ikke bevæge mig ind i den mere militærpolitiske eller militærøkonomiske diskussion.

Jeg vil gerne sige til fru Grethe Philip, at jeg er enig i dette med, at hvis der er omposteringer, bør det markeres, sådan at man kan se det. Man bør så vidt muligt kunne se på de enkelte poster, hvad det er, der foregår, og det vil vi gerne i finansministeriet forsøge om vi kan efterleve. Der vil sikkert stadig være ting, der skal forbedres; men dette er et informationsarbejde, som må være rigtigt.

Refusionsordninger er det jo ikke så let at ændre. Fru Grethe Philip spurgte, om vi ikke kunne ændre dem uden at behøve at vente til kommunalreformen, men vi har jo lige set, hvordan det gik, da vi kom med et lille pip om, at vi godt kunne tænke os at ændre lidt ved disse refusionsordninger; det kunne altså ikke lade sig gøre i denne omgang. Vi må vente med det i hvert fald til i forbindelse med gennemførelse af kommunalreformen og den ændrede byrdefordeling.

Det blev nævnt af flere, at nationalbankdirektøren havde peget på nødvendigheden af en fortsat stramning; og jeg kan sige, at det er jeg helt enig i. Jeg kan også oplyse, at vi naturligvis stadig har kontakt med Nationalbanken, endda en meget god

kontakt, og jeg har også personlig haft kontakt med nationalbankdirektøren under drøftelserne vedrørende kasseoverskuddet. Jeg kan videre give den oplysning, at det er gået så godt med obligationspolitikken, at man fra Nationalbankens side kun har købt for et beløb på en 65-75 mill. kr. i hele første kvartal i år. Det er altså 20-25 mill. kr. gennemsnitlig pr. måned, men det har været nedadgående — i marts var det kun 20 mill. kr. — og det tyder jo på, at der efterhånden er en ret god balance på obligationsmarkedet, sådan at vi med nogenlunde tryghed, men naturligvis ikke med sikkerhed, kan regne med, at når vi fører denne politik videre, er det ikke nogen letsindig politik, der føres.

Hr. Niels Westerby har jeg svaret. Men jeg vil gerne understrege en gang til, at dette med, at overførslen fra arbejdsløshedskasserne ingen som helst økonomisk betydning har, er urigtigt — jeg vil ikke bruge stærke ord — og jeg har givet forklaringen på, hvordan det har virkning på likviditeten.

Der blev spurgt, om vi ville være villige til at nedsætte nogle udvalg, som skulle gennemgå nogle af ministerierne; finansministeriet og et andet ministerium — jeg husker ikke hvilket — blev nævnt. Jeg tror nu, man skal være lidt forsigtig; man har jo nedsat et administrationsråd til at tage disse opgaver op; jeg går ud fra, at økonomiministeren også vil komme lidt ind på det.

Må jeg slutte med endnu en gang at sige tak til hele finansudvalget for den behandling, man har givet finanslovsforslaget. Jeg skal naturligvis ikke her komme ind på de af regeringen og af mig sidst stillede ændringsforslag, som jo hænger sammen med hele problemkredsen omkring skattereformen; det er der ingen grund til igen at komme ind på her i dag. Jeg takker finansudvalget for det arbejde, udvalget har udført i det forløbne år.

Stats- og udenrigsministeren (*J. O. Krag*): Det kan virke lidt ved siden af dagsordenen på dette tidspunkt midt i en vigtig finanspolitisk debat at tale om udenrigspolitik; men dels er der stillet et spørgsmål til mig af hr. Niels Westerby, som naturligvis må besvares, dels er det stillede spørgsmål, der vedrører begrænsningen af antallet af kerne-